

Một thời để quên

Tưởng như ta đã đi rồi
Tự nhiên như đã một thời đến đây
Giấc kê vàng có vui say
Thì sao tục lụy rơi đầy dầu chân
Bãi xanh cỏ cũng tàn gần
Mai ta nằm xuống, mộ phần trống không
Bởi người đã đến như vong
Chuỗi ngày ảo ảnh chỉ còn hư vô

Lỡ ra vương vãi vắn thơ
Thì xin mộng寐 hoen mờ tên ta
Lỡ trong đêm vắng trăng tà
Gió lay bóng quế quỷ ma chập chờn
Cũng đừng chiêu mộ linh hồn
Có đâu mà đợi mà trông ngóng người
Ta đi phóng hỏa một đời
Nhu sương như khói, sao cời tro than.

Nguyễn Vũ Văn
(2023)

